

Nový celní zákon.

Po týdenní debatě přijat byl konečně v sobotu odpoledne v senátu kongresu nový celní zákon a potvrzen jsa ještě téhož odpoledne prezidentem, nabyt tím platnosti. Prošel senátem většinou neočekávanou, totiž 40 proti 30 hlasům. Hlasovali pro jeho přijetí 37 republikánů, 2 demokrat (Mc Enery z Louisiany), 1 stříbrář (Jones z Nevady) a 1 populist (Stewart z Nevady). Proti němu hlasovalo 28 demokratů a 2 populisté, Harris a Turner. Stříbrář Teller a populisté Allen a Butler zdrželi se hlasování, ač byli přítomni. Populista Kyle a stříbrář Pettigrew ze South Dakoty se hlasování vyhnuli.

Přijetím tohoto zákona splněn byl jeden ze slibů republikánských. V platformě st. louisické zaujímala otázka ochrany celní místo nejpřednější, položena jsouc před všemi jinými a věnováno bylo jí skoro polovice té pozornosti a toho místa, co všem ostatním otázkám dohromady. Požadavek tu položený byla obnova ochrany celní pro náš průmysl a naše dělnictvo, vycházející z toho přesvědčení, že pouze jen tím systémem národohospodářským může tato země a všechny vrstvy obyvatelstva její prosperovati. Nutnost ochrany celní pocíťována a uznávána měrou největší v střediskách průmyslných a proto také v státech průmyslových vyslovilo se voličstvo tak rozhodnou většinou pro zvolení toho muže za presidenta, v němž větší měrou než v komkoliv jiném ztotožněna byla idea ochrany celní, McKinleyho. Tento učinil, co za povinnost svou považoval a v zápětí po svém nastoupení povolal kongres ku zvláštnímu zasedání, aby této naléhavě cítěné potřebě odpomohl. Průběh jednání o novém zákonu celním jest našemu čtenářstvu znám. V sněmovně poslanecké přijata byla opravená předloha celní bez dlouhých průtahů, za to ale v senátu, kde republikáné nemají většinu rozhodnou, protahováno jednání celé dlouhé čtyři měsíce.

Nový celní zákon sestavován byl za dvěma účely: předně, vzhledem k tomu, aby obnovena byla ochrana celní a vzpružen náš průmysl a podnikavost našeho lidu, za druhé pak proto, aby rozmnženy byly příjmy země, kteréž po minulých čtyři roky byly nedostatečnými, způsobivše schodek skoro \$150,000,000 a jsouce hlavní příčinou rozmnožení národního, úrok nesoucího dluhu. Z příčiny prvnější zvýšeno bylo clo hlavně v těch oborech průmyslu, kterýž zde trvati, aneb prospívati může. Vzhledem k poslednějšímu zvýšena, aneb uložena byla cla na mnohé předměty jiné, tak jako na cukr, kterýž po zákonu McKinleyho přivážen sem byl úplně bez cla.

Ani o zákonu tomto nelze říci, tak jako nemohlo se tvrditi o Wilsonově, že by byl úplným výrazem přání většiny sněmovny poslanecké a vlády. Čtenáři naši se dojistá ještě pamatují, že zákon Wilsonův, přijatý před třemi lety, byl mnohem radikálnějším ve směru svobodného obchodu, v původním svém znění, tak jak přijat byl ve sněmovně poslanecké, nežli v znění, v jakém vyšel z rukou senátu. V původním znění docházely schválení vlády, avšak po změnách, jež senát v něm předsevzal, neuznal pak president ani za dobré týž podepsati a zákon nabyt tehdy platnosti bez podpisu presidenta Clevelanda, jemuž zdálo se, že ve směru svobodného obchodu nešel zákon ten dosti daleko. Tak jest i se zákonem Dingleyho. Ten, jak původně přijat byl ve sněmovně poslanecké, rovnal se v ohledu ochrany celní zákonu Mc

Kinleyho. Vřak v senátu změněn byl v mnohých ohledech a velká většina změn těch byla v zájmu snížení cla. Jest tedy vlastně dílem kompromisu a jak celkem stojí, jest až na některé výminky jaksi uprostřed mezi zákonem McKinleyho a zákonem Wilsonovým. Tak ku příkladu tak zvané kamenné zboží, kteréž platilo po zákonu McKinleyho 35 procent, po zákonu Wilsonovu 30 procent, bude nyní platiti 40 procent. Porcelánové zboží ozdobné podrželo clo stejné ve všech těch zákonech, totiž 60 procent. Obyčejné skleněné láhve platily za zákona McKinleyho jeden cent, za Wilsona tři čtvrtě, a nyní platiti budou opět jeden cent. Na sklo tabulové též obnoveno clo dle zákona McKinleyho. Clo na kovy a výrobky kovové ponecháno většinou tak, jak bylo v zákonu Wilsonovu, s malými výminkami, tak jako ku př. plech, kterýž dle zákona McKinleyho platil 2-10c, dle zákona Wilsonova 1-5c a nyní platiti bude 1 1/2c. Na zboží nožičské bude clo vyšší, nežli po zákonu Wilsonovu, avšak nižší, než dle zákona McKinleyho. V oboru puškařském zvýšeno clo ve většině případů na tu samou míru,

jímku některých, jako ku př. mák, na který ustanoveno clo 15 centů na bušl. Na jižní ovoce, jako datle olivy, ananasy a t. p. kteréž dle zákona McKinleyho nepodléhaly clu, ponecháno přibližně clo, jaké ukládal zákon Wilsonův. Na vřno a lihoviny i pivo obnoveno clo McKinleyho, kteréž po většině bylo poněkud vyšší, než Wilsonovo.

Na bavlněné látky přibližuje se nové clo Dingleyho po velké většině clu Wilsonovu, za to na zboží pletené clo zvýšeno v některých případech i na výšku cla McKinleyho.

Na len, konopě a jutu též po většině obnoveno clo McKinleyho, s některými změnami.

Velká změna učiněna byla ve clu na vřno, kteráž přivážena byla sem po zákoně Wilsonově bez cla, nyní však bude platiti clo od 4 do 12 centů libra. Ještě větší clo než to, uloženo bylo vřak na hadry, floky a jiné odpadky vlněné, kteréž za zákona Wilsonova též bez cla sem přiváženy a velkou měrou k výrobě chatrných látek používány byly, nyní však podrobeny budou clu 10 až 30 centů, což jest skoro tolik, jako ukládal zákon McKinleyho, za ně-

PRINC ARISUGAWA.

Synovec císaře japonského Mutsuhito, princ Takehito Arisugawa, nalezá se ve Spojených Státech návštěvou. Jest mužem as 35 roků stár, vojenského vzezření. Hodlá si prohlédnouti naše loděnice a námořní stanice.

na jaké stálo za zákona McKinleyho. Na hřebky a šrouby bude clo nižší než za zákona McKinleyho, vřak vyšší, než dle zákona Wilsonova. Na rudu olovenou obnoveno clo McKinleyho, 1 1/2c na libru, kdežto dle zákona Wilsonova bylo poloviční. Na hodinky a hodinářské zboží clo poněkud zvýšeno. Na dříví a výrobky dřevěné obnoveno bylo po většině clo McKinleyho, neboť většina týchž po zákonu Wilsonovu, byla cla prosta.

Cukr surový, kterýž po zákonu McKinleyho přivážen byl bez cla a po minulých třech letech 40 procent, podroben jest clu 95c na 100 lb. a cukr nerafinovaný, kterýž po zákonu McKinleyho platil půl centu a po zákonu Wilsonovu osminu centu a 40 procent, podroben bude clu \$1.95 na 100 lb.

Na tabák obalový clo valně zvýšeno. Po zákonu McKinleyho platilo se \$2.75 na libru, dle zákona Wilsonova obnášelo pouze 50c, vřak nyní obnášeti bude \$2.50. Na tabák do vnitř doutníků (filler) zůstalo clo nezměněno a na jiné tabáky jest jen nepatrně zvýšeno.

Na plodiny a výrobky hospodářské, z nichž mnohé po zákonu Wilsonovu byly cla prosta, aneb podléhaly jen clu skrovnému, obnoveno bylo clo po většině, jak ukládal je zákon McKinleyho. Na semena, kteráž po zákonu Wilsonovu platila 10 procent a po zákonu McKinleyho 20 procent, zvýšeno clo na 30 procent, s vy-

hož přívoz takovýchto padělků úplně pominul. Na látky vlněné zvýšeno clo, ač v málo jen případech dosahuje výšku McKinleyho. Na látky a výrobky hedvábné obnoveno clo McKinleyho a v některých případech i zvýšeno.

Na papír a výrobky papírové v některých případech ponecháno clo Wilsonovo, vřak ve většině případů zvýšeno částečně, aneb na míru, na jakéž stálo za zákona McKinleyho. Knihy tištěné v jiných řečích než anglické, ponechány prosta cla, hlavně na zakročení senatora Thurstona z Nebrasky, kterýž redakci Pokr. Západu byl ke kroku tomu vyzván a jemu vysvětleno, že clo takové nebylo by ani ochranným, ani k vůli příjmu, nýbrž pouze clem na poučení a vzdělání.

Různé předměty shrnuté v seznam N. po většině obtíženy clem asi prostředním mezi zákonem Wilsonovým a McKinleyho. Výjmkou činí každé, na kteréž uloženo clo 15 procent.

Reciprocitní opatření ustanovuje, že president může vyjednat celní smlouvu s takovými zeměmi, z kterýchž dováží se káva, čaj, boby vanilové, boby tonky, lihoviny, vína, obrazy neb sochy, na základě kterých smlouvy bude clo uloženo zákonem tímto sníženo, když podobných výhod nám ony země poskytnou. Se svolením kongresu může president uzavřiti smlouvy ohledně jiných předmětů, načež nastane snížení cla na tyto o 20 procent.

Že nový zákon splní očekávání v týž kladená a přispěje k novému povznesení a rozvoji našeho průmyslu a to vzdor tomu, že přijetí jeho protahováno v senátu, tak že poskytnuta byla přiležitost importérům zásobiti se mnohými výrobky, o tom nemáme pochybnosti té nejmenší. Ba jsme té pevně naděje, že bude působiti zákon tento ještě prospěšněji nežli působiti zákon McKinleyho a to proto, že proti onomu povstal záhy po přijetí jeho předsudek, živěný pilně falešnými proroky, kteří vzdor skutečnosti a zkušenosti neustávali tvrditi, že zákon ten jest zemi na újmu a požadovali jeho odvolání. Jelikož zákon McKinleyho přijat byl až v 18ti měsících po nastoupení presidenta Harrisona, pouze dva roky před následující volbou presidentskou, avšak agitace proti němu byla od samého počátku velmi nezfyznou, neměli podnikatelé a průmyslníci ujištění, že delší dobu trvati bude, což mělo špatný účinek na podnikavost. Jinak bude vřak se zákonem Dingleyho. Týž máme v platnosti za pět měsíců po nastoupení nového presidenta a změna podstatná nemůže žádná učiněna býti než až po 4 letech a v těch třech letech, jež uplynou než se přiblíží příští volba presidentská, bude lepší přiležitost důkladně jej vyzkoušeti a přijíti k poznání, že země pouze jen za ochrany celní prospívati může. To bude mocnou vzpružinou podnikavosti a hledíme vřak v tom přesvědčení, že strana demokratická neodvážil se opět otřásti ochranou celní, kteráž tvoří základ našeho blahobytu.

Co se týče rozhojnění příjmů zemských, i o tom nemůže býti pochybnosti, že k ním zákon nový povede. Vřak pochybnost jest, zdali stane se tak již prvním rokem. Jak jsme již mnohokrát připomenuli, za ty čtyři měsíce co přijetí zákona v senátu protahováno bylo, přiváželo se sem velmi mnoho výrobků takových, jež zvýšenému clu by podléhaly. Tak ku příkladu zásoby cukru přivezené sem postačí skoro na celý jeden rok a tudíž nevyplyne ze cla na cukr žádného žádný prospěch pokladně vládní, nýbrž prospěch ten bude míti pouze a jedině trust cukerní.

Až zákon vejde úplně v působnost, splní dojistá očekávání v něj kladená a učiní konec těm neustálým každým měsícem se opakujícím schodkům, jež panovaly v pokladně po celou dobu správy demokratické, jakož i zastaví dojistá rozhojňování národního dluhu. Proto s potěšením vítáme celní zákon v tom přesvědčení, že jest nám zárukou lepší budoucnosti.

Zákony proti obilní loterii v Německu.

Na bursách německých, tak jako na našich a vůbec celého světa, prováděno jest ode dávna ve velkém prodávání obilí, které špekulanté nemají, což ovšem není nic jiného, než sázení se na cenu, nebo-li loterie obilní. Naši čtenáři snad znají dostatek tuto manipulaci. Špekulant A prodá špekulantu B jeden milion bušlů pšenice, ačkoliv není majitelem ani jednoho jediného zrna; prodá ji k dodávce někdy v budoucnosti, řekněme v prosinci, za cenu ujednanou. Jestliže cena do té doby stoupla, tedy nahradí prodávající kupujícímu rozdíl, totiž o to zvýšení ceny. Ku příkladu, jestli stoupla o 5 centů na bušl, tedy na 10,000 bušlů obnáší to \$500. Jestli naproti tomu klesla, tedy rozdíl v ceně zaplatí kupující prodávajícímu. Z toho jest patrným, že to není nic jiného, než sázení se na cenu.

Kdyby toto sázení nemělo žádné vlivy a působení vedlejší, kdyby to bylo pouze jen osobní zále-

žitostí oněch sázejících se a ti se uspokojili s výsledkem, jak by se dostavil, bylo by to ovšem jen jejich osobní záležitostí a neměl by proti tomu nikdo co k namítání. Vřak tato spekulace nezástává bez vřivu na všeobecný trh obilní. Špekulanté na bursách dělí se na dvě třídy, totiž ty, kteří ku předu prodali a usilují o snížení ceny doh a pak ty, kteří od nich koupili a kteří ovšem usilují o zvýšení ceny. Následkem tohoto jejich úsilí a machinací, stává se, že někdy má obilí cenu nepřiměřeně nízkou a jindy opět nepřiměřeně vysokou a to jest, čím popudili na sebe hospodáře v Evropě tak jako zde. V našem kongresu, jakož i v státním sněmu illinoisském, i snad jiných, činěny byly již několikrát pokusy o záporově takovoto spekulace, avšak narazily vždy na obtíže a překážky nepřemožitelné. Není to pouze odpor špekulantů takových, jaký přijetí zákonů obmezujících kladou, nýbrž jest to spíše nesház a obtíž, upraviti zákon tak, aby nepřekážel skutečné legitimní prodeji. Tak jako jest žádoucí, aby nezfyzná spekulace a prodej něčeho, co se v državě a majetku prodávajícího nenalézá, byly zamezeny, tak bylo by nespravedlivé se strany druhé, aby nesměl ku př. někdo, jenž jest ve skutečné državě nějakého majetku prodati tentýž s podmínkou, že odvede jej až někdy později. Až posud nepodařilo se tenlo gordický uzel rozetnouti a sestaviti zákon takový, kterýž by zamezil nepřistojnost a přece na újmu legitimnímu obchodu nebyl.

V Německu vychází, jak známo, zákony z vůle vlády a ne z vůle lidu, jako zde, a jelikož vláda jest více méně neobmezenou, jest tam snáze prověsti mnohé, co tady působí obtíže. Tam podjala se vláda zameziti spekulaci obilní, ale jak se zdá, není výsledek uspokojivý. Bursiáni, nemajíce přiležitost ku spekulaci, zastavili obchodování vůbec, neboť prodej toho nepatrného množství skutečného obilí neposkytuje jim dosti přiležitosti ku obchodování. Nejsou tedy žádné obilní bursy v Německu, aspoň neobdávají žádné schůze a nekupují s obilím. Následkem toho není žádné vodítko a měřítko, jímž by se místní obchodníci obilní řídili, kteří kupují z prvních rukou od rolníků. Také nenalézají tak snadno odbytu, neboť musí soukromými cestami vyhledávati si odbyť pro zásoby, jež zkoupí, kdežto dřívě o kupce se nestarali a vše na burse za cenu veřejně prohlášenou odbyti mohli. Za těch okolností jsou místní obchodníci obilní ovšem opatrnými a platí skrovnější ceny, tak aby byli kryti v pádu, že při prodeji by nepochodili, jak očekávali. Tak musí jednati poctiví obchodníci, kdežto obchodníci nesvědomití mají ještě lepší přiležitost rolníky dřítí, neboť Tito nemohou se přesvědčiti, jestli dostávají slušnou tržní cenu.

To jsou první výsledky zákona, čelícího k obmezení nezfyzné spekulace a s všestrannou dychtivostí hledí se vřak, jaký asi bude konec. Povolí vláda a zruší zákon dřívě přijatý? Či povolí bursiáni? Opustí špekulanté burso pouze jen v rukou těch, kteří obchodovati budou se zbožím skutečným a vystřihati se budou špekulací? Uvidíme!

Pitná voda

obsahuje mnoho zdraví škodlivých látek. SUMÍCI BONBONY nejen že je níčí, nýbrž i připravují osvěžující a libozéne chuťnající nápoj. Balíček 10c. Bednička 30 bal. \$2.40. Hlavní jednatel: Vesely & Co., 549 E. 87th St., New York, N. Y. HLEDÁME VŠUDE JEDNATELE. Každý si může zajistit skvělou budoucnost.